

Problematika pasivního kouření a jeho vliv na zdraví je stále aktuální. Zkoumá se jeho vliv na vznik bronchogenního karcinomu. Klinický obraz, diagnostika a následné léčba poukazují na jeden z největších problémů karcinomu plic – detekci časných stádií a jejich operační řešení. Časná stadia karcinomu jsou často asymptomatická. Pacienti přicházejí až s obtížemi, které ukazují na pokročilou fázi onemocnění, a tím pádem je u nich menší možnost radikální léčby.

Plicní karcinom je jedno z nejčastějších nádorových onemocnění v ČR i ve světě. I přes mírný pokles výskytu karcinomu u mužů, je jeho incidence neustále vysoká. Dalším problémem je zvyšující se incidence plicního nádoru u žen v ČR i ve světě a výrazná mortalita u tohoto nádorového onemocnění. Mezi rizikové faktory vzniku onemocnění jednoznačně patří kouření. Aktivní kouření představuje hlavní rizikový faktor, který je spojen s karcinomem plic. Až 90% pacientů s karcinomem plic jsou kuřáci. V současné době je zkoumán vliv pasivního kouření jako rizikového faktoru pro populaci nekuřáků. Spojitost pasivního kouření a karcinomu plic je průkazná. O jak silnou závislost se jedná, je předmětem mnoha studií.

Mnoho světových studií, které se zabývají otázkou pasivního kouření na vznik bronchogenního karcinomu, se přiklánějí k tomu, že pasivní kouření je rizikovým faktorem vzniku karcinomu plic. Při analýze dat získaných z dotazníků FNB bylo cílem zjistit závislost výskytu nádoru plic na intenzitě pasivního kouření. Výpočet odds ratio neukázal na daném intervalu spolehlivosti u pasivních kuřáku větší riziko vzniku nádoru, než u nekuřáků. Podobně se při použití zobecněné lineární regrese neprokázala závislost výskytu nádoru na intenzitě pobytu v zakouřeném prostoru. Rozpor s literárními prameny může vysvětlit malá skupina zkoumaných jedinců a také neošetření vlivu věku na výskyt nádoru v mojí práci. Svou roli mohl sehrát i fakt, že data sbíraná zpětně za delší dobu mohou obsahovat značné množství chyb.

Celosvětově se zvětšují snahy o snížení či úplné zakázání kouření na veřejných místech. Důkazem toho je vznik Úmluvy o kontrole tabáku, kde jeden z bodů zmiňuje také ochranu před vystavováním se tabákovému kouří